

شهر پویا در زیبا شناسی هگل

دکتر جلال خدایاری

دکتری فلسفه دین از دانشگاه ریشویل امریکا، دانشگاه مفید، قم

Mel:karbala101247@yahoo.com

چکیده :

این پرسش را که " چرا در زیبا شناسی هگل مقوله شهر جایی ندارد ؟ " در مورد دیگر فلاسفه پیش از هگل _ از لسنیک تا نیچه _ نیز می توان مطرح کرد. در دوره ای که از شهر به لحاظ سیاسی و معماری تعریفی تازه ارائه می شد و هنر مندان رشته های گوناگون بار دیگر متوجه شهر می شدند ، ظاهراً فلاسفه هنر در امر باز اندیشی زیبا شناسی شهر از دیگران عقب مانده اند. اما از سوی دیگر هگل زیبا شناسی شهر را به طور کامل حذف نکرده است، بلکه در باره شهر به مثابه مقوله ای کما بیش زیبا شنا سانه نظراتی می دهد و باعث می شود نظرات او در پویا یی شهر ها اثر گذار باشد. شهر به طور کلی می تواند در چند سطح در زیبا شناسی خود نمایی کند .زیبایی که مصالح آن چیزی نیست جز خیابان ، میدان ، دیوار ، محله و غیره... به بیان دیگر می توانیم طراحی شهری را (که اصطلاح خود هگل) "هنر منفرد " متمایز در نظر بگیریم .به واقع حتی اگر طراحی شهری هنری ترکیبی و متشکل از دیگر هنر ها هم بود باز سزاوار توجهی ویژه بود ، پس این سؤال را باید پاسخ گفت ؛ که آیا می توان با اشکال نمادین ، کلاسیک و رمانتیک ،شهری زیبا و پویا را به نمایش گذاشت .و آیا عوامل سازه ای ، می توانند در زیبا شناسی ما ، نسبت به آرایش شهر تاثیر داشته باشند یا خیر؟

کلید واژه: هگل ،معماری ،شهر پویا ،فلسفه شهر سازی ،زیبا شناسی